

Til lovforslag nr. L 327. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 18. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende reguleringer af overførsler m.v.

(Ændrede reguleringsbestemmelser)

Udvalget har behandlet lovforslaget i række møder og har herunder stillet spørgsmål til finansministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af finansministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Finansministeren har over for udvalget oplyst, at der i bemærkningerne til §§ 9 og 10 i lovforslaget ved en fejl står: »Satsreguleringsprocenten er for 1994 fastsat til -1,7 pct. Tilskudsbeløbene for 1994 vil således blive reguleret med 3,0 pct.« Finansministeren har meddelt, at satsreguleringsprocenten forventes fastsat til -2,0 pct., hvilket medfører en regulering af tilskudsbeløbene på 2,7 pct.

Et flertal (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) har noteret sig, at de syv partier, som oprindeligt vedtog satsreguleringsloven fortsat skal være enige om udmøntning af satsreguleringspuljen.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Flertallet tilkendegiver, at det anser den foreslåede ændring af satsreguleringsordningen

som en teknisk nødvendig justering af bestående lovgivning.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet betragter regeringens samlede økonomiske udspil som en helhed. Da Det Konservative Folkeparti og Venstre er modstandere af regeringens samlede plan, vil de to partier stemme imod alle regeringens lovforslag, uanset at partierne ville kunne støtte enkelte af lovforslagene, hvis de ikke indgik i den fremlagte helhed. Nogle af forslagene har partierne ved tidligere lejligheder selv fremlagt, men i helt andre sammenhænge.

Regeringens samlede økonomiske plan består af tre elementer: Nye offentlige udgifter, ændringer i dagpengesystemet og omlægning af skattesystemet. Samlet lægger disse tre elementer op til en ny kurs i den økonomiske politik, som har en forkert ideologisk drejning og er økonomisk uansvarlig.

For det første har regeringen foreslået nye offentlige udgifter på 11-12 mia. kr. i 1994. Regeringen har dermed brudt de sidste 10 års stramme udgiftspolitik og har sat kursen mod nye udvidelser af den offentlige sektor.

For det andet indebærer den foreslåede skatteomlægning, at det private erhvervslivs kapitalgrundlag i de kommende år vil blive ud-

hulet af avanceskatter på aktier, ejendomme og goodwill samtidig med, at erhvervslivets konkurrenceevne bliver forringet. Boligudgiften for boligejere vil stige, således at de private ejerboliger stilles ringere i forhold til de offentligt støttede udlejningsboliger. Den foreslåede bruttoskat vil forringe vilkårene for ny privat pensionsopsparing.

For det tredje har regeringen fremlagt en arbejdsmarkedspolitik, som slet ikke løser strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, men tværtimod cementerer de bestående stivheder og lægger grunden til forøgede udgifter til arbejdsmarkedspolitikken i de kommende år.

Samlet udgør regeringens økonomiske udspil en ideologisk drejning, hvor den offentlige sektor vil vokse kraftigt, medens der bliver lagt større byrder på den private sektor.

Mindretallet finder det aldeles utroværdigt og uansvarligt, når regeringen lover skattelettelser samtidig med, at de offentlige udgifter og underskuddet på de offentlige budgetter vokser.

Den nye kurs mod større offentlige udgifter vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Mindretallet er derfor nødt til at se forslagene om lettelser og skærpelser under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil mindretallet stemme imod alle regeringens lovforslag.

Mindretallet stemmer imod regeringens såkaldte arbejdsmarkedsreform, da der ikke er tale om nogen reform. Det er en videreførelse af en arbejdsmarkedspolitik, som har bidraget stærkt til at skabe de strukturelle problemer på det danske arbejdsmarked, der er en medvirkende årsag til, at ledigheden permanent har været helt uacceptabelt høj i en årrække.

Regeringens udspil trækker i den helt forkerte retning: Dagpengeniveauet er alt for højt, og varigheden på over 9 år med mulighed for forlængelse er helt uacceptabel.

Uafhængige eksperter har gentagne gange påpeget, at dagpengeydelse og den lange dagpengeperiode skal ændres for at nedbringe strukturledigheden.

Mindretallet er enig med den nye vismand, professor Torben Andersen, der i Arbejdsgiveren af 8. juni 1993 skriver: »På ydelsessiden indebærer de fremlagte lovforslag så godt som ingen realitetsændringer i forhold til det hidtil gældende system. Med uændrede dagpengeydelse videreføres således de impulser, der udgår fra dagpengesystemet til sammenpresning af lønstrukturen. Dette har negative konsekvenser for beskæftigelsen og for fordelingen af denne.«

Sådan som bruttoskatten er udformet, er det blevet en generel ekstraskat, som mindretallet på enhver måde må tage afstand fra.

Mindretallet beklager også, at tanken om en decentral arbejdsmarkedspolitik reelt er indholdsløs, når op imod 10 af de 12 mia. kr. bruges centralt.

Selv om regeringen har taget nogle elementer fra KV-regeringens planer til en reform af arbejdsmarkedet, har den desværre gjort dette ved at sætte dem ind i en sammenhæng, som ikke skaber den nødvendige dynamik, der er forudsætningen for varig fremgang i beskæftigelsen. I værste fald kan dens kortsigtede løsninger stille sig i vejen for den langsigtede forbedring og dermed gøre ondt værre.

Mindretallet frygter, at flere af regeringens elementer vil bidrage til at forlænge den eksisterende arbejdsløshedskø.

Mindretallet vil derfor stemme imod regeringens forslag og i stedet arbejde videre for en egentlig reform af arbejdsmarkedet og forsæt tage de nødvendige initiativer til en langsigtet forbedring.

Mindretallet bemærker, at et flertal af partier i øvrigt i relation til L 327 og L 328 har noteret sig, at de syv partier, som oprindeligt vedtog satsreguleringsloven, forsæt skal være enige om udmøntning af satsreguleringspuljen.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet kan dog stemme for de under nr. 1, 2, 4 og 9 stillede ændringsforslag.

Mindretallet kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. SF mener, at der ikke er

tale om en retfærdig skattereform. SF har stillet forslag om en skattereform, der tilgodeså de laveste indtægter mest. Dette har SF ikke kunne få igennem. Da dette lovforslag og L 328 er en konsekvens af en dårlig lov, kan mindretallet ikke medvirke til deres gennemførelse. Mindretallet støtter dog de ændringsforslag, der forbedrer lovforslaget.

Et tredje mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling.

Mindretallet er af den opfattelse, at de partier, der har forlig vedrørende satsreguleringsprocenten, også selv må skabe grundlag for de ændringer, der lægges op til.

Mindretallet vil derfor ikke medvirke ved lovens gennemførelse.

Ændringsforslag

Til § 6

Af *finansministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

1) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af § 47 ændres »2.544« til: »2.545«.

2) Nr. 3 affattes således:

»3. I § 76, stk. 1, ændres »6,7« til: »7,24« og »7,8« til: »8,43«.

Af *finansministeren*, tiltrådt af et flertal (S, CD, RV og KRF):

3) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer: »01. I § 84, stk. 1, 2. pkt., ændres »1/6« til: »6,6/37«.

Til § 11

Af *finansministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

4) Indledningen affattes således:

»I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbeholdning nr. 87 af 23. februar 1993, som ændret ved § 1 i det af Folketinget den 22. juni 1993 vedtagne forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om boligbyggeri og realkreditloven. (Bofællesskaber, støtte til eta-

blering og drift samt individuel boligstøtte), foretages følgende ændringer:«.

Af *finansministeren*, tiltrådt af et flertal (S, CD, RV og KRF):

5) I den under nr. 1 foreslåede affattelse af § 8, stk. 1, nr. 1, udgår »med 45 pct., jf.« og i stedet indsættes: »efter«.

6) Efter nr. 4 indsættes som nye numre:

»01. I § 8, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-7«.

02. I § 8, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-8«.

7) Efter nr. 16 indsættes som nye numre:

»03. I § 24 d, stk. 2, ændres »15.300 kr. pr. person, jf § 72, stk. 1, nr. 16« til: »16.600 kr. pr. person, jf. § 72, stk. 1, nr. 14«.

04. I § 24 e, stk. 3, ændres »8.068 kr., jf § 72, stk. 1, nr. 17« til: »8.772 kr. pr. person, jf. § 72, stk. 1, nr. 15«.

8) I den under nr. 21 foreslåede affattelse af § 72, stk 1, indsættes efter nr. 13 som nye numre:

»14) Maksimumbeløbet for den årlige boligudgift på 16.600 kr., jf. § 24 d, stk. 2.

15) Maksimumbeløbet for den årlige boligstøtte på 8.772 kr., jf. § 24 e, stk. 3.«
Nr. 14-17 bliver herefter nr. 16-19.

Af *finansministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

9) I den under nr. 21 foreslåede affattelse af § 72, stk. 2, ændres »og 14« til: »,14 og 16«, og »nr. 13 og 15-17« ændres til: »nr. 13, 15 og 17-19«.

Af *finansministeren*, tiltrådt af et flertal (S, CD, RV og KRF):

Til § 14

10) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:
»Stk. 3. Bidrag efter § 76, stk. 1, 1. pkt., udgør i 1994 6,98 gange dagpengenes størrelse, i 1995 7,04 gange dagpengenes størrelse og i

1996 7,14 gange dagpengenes størrelse. Bidrag efter § 76, stk. 1, 2. pkt., udgør i 1994 8,11 gange dagpengenes størrelse, i 1995 8,18 gange dagpengenes størrelse og i 1996 8,29 gange dagpengenes størrelse.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

Bemærkninger

Til nr. 1-3 og nr. 10

For teknisk at skabe overensstemmelse med det af arbejdsministeren den 21. april 1993 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Niveauet for supplerende dagpenge, omlægning af feriedagpengeordningen, omlægning af dagpengeugen, regelforenkling), L 275, foretages visse konsekvensændringer.

Med omlægningen af dagpengeugen fra en 6-dages-uge til en 5-dages-uge fastsættes dagpengenes højeste beløb, således at det ved division med antallet af dage i ugen udgør et helt kronebeløb. Som en konsekvens heraf forhøjes dagpengebeløbet for en uge pr. 1. januar 1994 fra 2.544 kr. til 2.545 kr.

Medlemsbidraget til arbejdsløshedsforsikringen fastsættes som et antal gange dagpengenes højeste beløb pr. dag. For at fastholde medlemsbidraget på et uændret niveau må bidragsfaktoren ændres i takt med de ændringer, som følger i dagpengebeløbet. Omlægningen af dagpengeugen øger størrelsen af dagpengene for én dag, mens større sociale bidrag som en konsekvens af satsreguleringslovens beregningsmekanisme fører til lavere dagpengebeløb.

Arbejdsmarkedsbidraget forudsættes forhøjet med 1 pct. årligt i 1995, 1996 og 1997. For at fastholde medlemsbidraget på uændret niveau foreslås bidragsfaktoren derfor at stige gradvist indtil 1997.

De økonomiske konsekvenser af afrundingen af dagpengene til hele kronebeløb er indeholdt i L 275. Som en konsekvens af de fastsatte afrundingsregler for beregning og indbetaling af medlemsbidrag vil det ikke være muligt fuldstændigt at eliminere statens mindreindtægter, der ville være fremkommet, hvis bidragsfaktoren pr. 1. januar 1994 blev fastholdt uændret samtidig med en stigning i arbejdsmarkedsbidragene frem til 1997. Der forventes en mindreindtægt på ca. 25 mio. kr. årligt.

Ud over lovtekniske ændringer indeholder ændringsforslagene en ændring i beregningen af størrelsen af dagpengegodtgørelsen.

Dagpengegodtgørelsen efter § 84 er efter de gældende regler fastsat til et beløb pr. dag, der svarer til dagpengene pr. dag. Med omlægningen af dagpengeugen, jf. L 275, ændres fastsættelsen af dagpengegodtgørelsen til at udgøre 1/6 af dagpengene for en uge. Dagpengegodtgørelsen i kr. forbliver derfor på samme niveau.

Med indførelsen af arbejdsmarkedsbidraget sker en samtidig nedjustering af dagpengebeløbet for en uge. Der skal ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af dagpengegodtgørelsen, hvilket betyder, at modtageren af ydelsen ikke vil opleve en forringelse, selv om beløbet bliver lavere. Der bliver derimod tale om en reel nedsettelse for arbejdsgiveren. For at neutralisere denne effekt foreslås dagpengegodtgørelsen fortsat at blive fastsat på det hidtidige niveau. Dagpengegodtgørelsens tekniske belægning på dagpengekortet vil blive fastsat til 6,6 timer, hvilket vil reducere udbetalingerne af dagpenge med skønsmæssigt 10-15 mio. kr. årligt.

På ugebasis vil en ledig derfor få udbetalt samme beløb, som hvis den pågældende havde fået udbetalt maksimale dagpenge. Med den foreslåede belægning på dagpengekortet for dagpengegodtgørelsen sker der en forskydning inden for ugen mellem dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren og dagpenge fra arbejdsløsheds-kassen.

Størrelsen af dagpengegodtgørelsen fastsættes som et beregnet gennemsnit og vil således ikke blive yderligere reguleret i perioden 1995-1997.

Til nr. 4 og nr. 7-9

De foreslåede ændringer er en redaktionel følge af den ved § 1 i det af Folketinget den 22. juni 1993 vedtagne forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om boligbyggeri og realkreditloven (Bofællesskaber, støtte til etablering og drift samt individuel boligstøtte) vedtagne indførelse af regler om individuel boligstøtte til beboere i bofællesskaber.

Ved nærværende ændringsforslag opreguleres boligstøttelovens satser med hensyn til bofællesskaber, på samme måde som lovens øvri-

ge satser er foreslået reguleret ved lovforslaget, til 1994-niveau.

Til nr. 5

Der er tale om en teknisk konsekvensændring som følge af, at satsen for beskatningen af aktieindkomster nedsættes fra 45 pct. til 40 pct.

Til nr. 6

De foreslåede ændringer er alene konsekvensændringer som følge af indførelsen af et nyt § 8, stk. 4, i lovforslaget, idet der henvises til paragraffens foregående stykker i stk. 7 og 8, der bliver stk. 8 og 9.

Bakholt (S) Ole Vagn Christensen (S) Poul Erik Dyrhønd (S) Hans Jørgen Jensen (S) fmd.

Lone Møller (S) Klaus Hækkerup (S) Lilli Gyldenkilde (SF) nfmd. Aage Frandsen (SF)

Svend Aage Jensen (CD) Per Stig Møller (KF) Kai Dige Bach (KF)

Charlotte Antonsen (V) Helge Sander (V) Bertel Haarder (V) Poul Nødgaard (FP)

Inger Marie Bruun-Vierø (RV) Glønborg (KRF)